

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (58)

KES SESİNİ BE ADAM!..

Bî misaldür dinle sen bilcümle medh'e hâiz
Haram gayra özeldür hâşâ on'çün ferâiz
Susmaktır sana düşen kes sesini be adam
Gör Nefs olursa vaiz anla neylese caiz

EY HAFİZ

Sadâ içre boğulma sehpâ kılma hançere
Gel hazer kıl ey hâfiz o hikmete pencere

LEYLA BİR ACAİB OLDU

Gör hüsnünde gâib oldu nasıl bulsam âna desem
Leylâ bir acâib oldu natüvânem ah bî kesem
Dü çeşmim hûn ile doldu söyleyemem ettim kasem
Leylâ bir acâib oldu natüvânem ah bî kesem

ZALİM-İ BÎ VEFA

İncitip kırdın yine ah zalim-i bî vefa
Sanma zulüm eyleyip çekmeyeceksin cefa
Pâre pâre şu gönül yetişir etme bîzâr
Kalbin de sahibi var sürdürmez sana safa

ŞU GÖNÜL

Nice aşklar yalan kanar bilemez
Sevecektir deyû yanar şu gönül
Deli derler lakâb olur silemez
Yine durmaz divânedir şu gönül

GÖNÜL

Çoktan küle döndü heyâl serâser puslandı o mihr
Bir âteş-i dâimîsin yan vefâsız yâre gönül
Ah sems ile kaçsa leyal nehâr gelüp bozulsa sihr
Yan ki ol narın nurundan gelecektür çare gönül

SIRR-I AŞK

Gitmez ki bende derdi perişan edip durur
Ruhumda gizli sırrı giriftar-ı aşka sor
Ah aşıkâr kader bu derinden gelip vurur
Cevr içredür huzuru giriftârı aşka sor

DERT

Ayığındır çektiğin derdin senin
Dil-i şeydâ aşkı yanlıştır bilme sen
Sus derim artık yeter âh ü enin
Amma yaş dâhil kârın bil silme sen

AŞK

Derde saldın ah perişan kılma gel ahvâlini
Nâtüvân olmuş sanır eller görüp şol hâlini
Bilmiyorsan anla cânâ yar elinden yâre aşk
Aşk veren kim der seversen yâresinden çâre aşk

AKIL ODUR Kİ...

Şol hevâdan meyl alur gör mâsivâ
Mâsivâdan çıktı şeytanlar av'a
Ah tuzaktır gel uzak dur müslüman
Akl o'dur kim anlayup şeytan sava
Saklanır bir kahramanın arkasından nam arar
Amma nefsinden hevestir milletinden derdi yok
Zanneder dâim bu fânî cürm için ilham arar
Ah yalandır bildi millet bilmeyen tek ferdi yok

BELALAR

İltimastan ya belâlar bu başa
Ah utanmaz başa bakmaz ne yaşa
Ah makamdır ya da kâmdır bırakın
Geberirken vuracak baş ya taş a

SUS...

Allah diyemezdin seni nankör ne zorun var
Git merdivenin altına kaç geldi ya zinhar
Sus söyleme davan o değil nefsi müdâfa
Ah nerde vefâ kimdi senin dinine hunhar

NEY

Bilmez mi gönül aşk ne demek bak neyi dinler
Duy kalbi derûnûn sesidür hû diye inler
Gurbet ki şu dünyâda imiş âh ü eninler
Duy kalbi derûnûn sesidür hû diye inler

NİYE GAFLET

Aşk aşk diyerek sakladığın aşktaki mânâ
Ah kalbe koyandan niye gaflet niye cânâ
Gözler mi senin can mı benim bak şu cihânâ
Ah kalbe koyandan niye gaflet niye cana

DERTLİ GÖNÜL

Gülümserken dü çeşminden dertli gönül sana ay
Mehtab senin deniz senin şu huzurlu ânı say
Bilirim ah hazandasın hasret olur mu kolay
Mehtab senin deniz senin huzurla zamânı say

HAYRET

Özler seni görmezse gönül sanma ıraktır
Hayret şu seven rûha yanın dâhi firaktır
Anlat bana cânâ bu ne dert içre meraktır
Hayret şu seven rûha yakın dahi firaktır

KAİNATTAN GAYE NE?

Hakk'a vasl'eyler belâdur ah senün aşkun demek
Bil helaldür bin helaldür verdüğüm binler emek
Ânı bulmaktır ya zaten kâinattan gâye ne
Hem duâ'dur hem güzeldür sahibinden istemek

GAFİL

Benliğin tiz perdesinden mûsıkî yapmış güyâ
Ah kulak vermek ne mümkün ses duyurmaz pis riyâ
Bî haberdır kültüründen bî edeptir hâle bak
Çal diyenlerden de gâfil nefse batmış oynaya

EDEP

Erkek velev dişi beden edep bilmez ise ruh
Başa beladır bu güruh olsun yüzlerine tuh
Bî Edebdür te'dib olmaz gayr bilenler aldanur
Evvel Hakk'a asi olur kuluyla eyler mi sulh

İHTİMAM

Ses sedâ yok sor hezâran nerededür
Gör gülistan içre gam vardur bugün
Gonca bekler naz tegâfûl perdedür
Âşıkân'çün ihtimam vardur bugün

ŞAD OLAN YOK

Kalmamış dünyâ tadından zerre yok
İntizârın faydasız cânâ yeter

Gör cefâ çok şâd olan bir kerre yok

Ah nazarından da geçmek bin beter

BİTEN RÜYALAR

Hep baharlar beklenirken aniden gelir kışlar

Rüyadır bu biter erken şaşkınlaşır bakışlar

YAREM ÇAREMDİR

Derde salmıştun firâkun yâredür

Ağlarum artık duyulmaz bil sesim

Bilmedüm yârem benim'çün çâredür

Hû diyenden gayridur dâim cisim

NEFSE YÜZ VERİLİNCE...

Oldu Hakk din'le bakup iki cihana tâlib

Nice asra hükmetti ol Kerim kıldı gâlib

Velew nefse yüz verdi safahat seçti o dem

Gargaşa meyli verüp kandurdu ehl-i salîb

AFFEYLE SEN YA RABBENA

Binler gûnahtan muzdarib pişman huzurundan varıp

Boynun bükerek eller açıp estağfirullah der garîb

Affeyle sen yâ Rabbenâ vağfirlenâ zunûbenâ

Zanneyledim şol mülk benim ah eylenir hepten hebâ

Aldanmışım vâ esefâ ben kulmuşum ah bir gedâ

Affeyle ah yâ Rabbenâ vağfirlenâ zunûbenâ

CÂNÂ

Sever sanıp da hâlâ gönülde tutma cânâ

Aman bırak unut sen velew unutma cânâ

Rüyâ rüyâ bu kendin uyan uyutma cânâ

Aman bırak unut sen velew unutma cânâ

ŞU AŞK NEDİR?

Hezârı gonca bilmez hezâra sor ne gonca

Severse göz biter tez, gönül, ömür boyunca

Şu aşk nedir bilenler sever sever doyunca

Severse göz biter tez, gönül, ömür boyunca

AFFEYLE

Dâim ilim söyler dilim hâlimse göstermez ilim

Affeyle sen ben câhilim estağfirullah yâ Halîm

Zâlim olup ettim zulüm ah kiblede açtım elim

Affeyle sen ben câhilim estağfirullah yâ Halîm

CEZA

Müptezeldür zevzeğin sen sanma ândan kârı var

Ah aranmaz yüz çaruktur zâyî etmiş âr'ı var

Sorma yârân sorma benden hâsidin şâş haline

Belki Rahmandan cezadur nef's içün inkârı var

GÖZLER Kİ...

Gözler ki veren kudreti görmezse de âmâ

Ah zikr- i hüddâdan geri kalmak ta ne cânâ

Gel zikredelim fikredelim Rabbi ne âlâ

Ah zikr-i hüddâdan geri kalmak ta ne cânâ

ADEMİN AVAZI

Bilindikçe ben der artar şu ademin avazı

Pis benlikten sâkıt olur kibre döner tevazu